

Уважаема г-жо Димитрова,

Уважаеми участници и призьори в конкурса за обогатяващо педагогическо взаимодействие „Димитър Кръстев Димитров-Мастера,

Уважаеми близки, приятели и колеги на доц. д-р Димитър Димитров,

Уважаемо жури,

Завършекът на поредния, вече трети, -конкурс на името на доцент Димитров-Мастера е събитие, което има дълбоко смислово значение.

За участниците в конкурса той носи познание и признание за труд и отдаденост на каузата на детството с цялата му загадъчност и дълбоки следи, които оставя в живота на човека. Детство, на чието изследване, разбиране – от родители, учители, студенти, общество и деликатна помощ за пълноценното му изживяване бе посветил живота си доц. д-р Димитър Кр. Димитров. С вашето участие в този конкурс вие, учителите-възпитатели от детските градини, разказвате и доказвате колко дълбоки са идеите му за детството, играта и обогатяващото педагогическо взаимодействие – в условията на едно вече дълго пребиващо в социална и ценностна криза общество и на търсещо хоризонти институционално предучилищно възпитание. Едно особено педагогическо взаимодействие, което доц. Димитров издигаше в ранг на педагогическа философия за всички, които имат досег с децата с намерение, волно и неволно, да бъдат техни учители и възпитатели.

За наградените в конкурса той вероятно е онзи знак, който бележи етап от усилията и резултатите им, постигнати от следване на един път, начертан и прокарван от учителя им в професията, приемайки го за Master; знак за виталността на идеите му и готовност те да ги утвърждават и продължават в практиката си. А тясната връзка на теория и практика той ценеше, бидейки дълбоко изкушен от теория, която се опитваше да реформира и отворен към практика, за която желаше нейното извисяване до детството.

За организаторите на конкурса събитието е знаменателно с неговият първоначален замисъл и първоначална история. То показва че, колкото и да сме постмодерни и затънали в малкия си свят на всекидневните удобства и индивидуализъм, може да се постига общност от ценители на една дело, което, преразказвано устно и осмисляно в професионалното всекидневие, има потенциала да бъде част от историята на българската предучилищна педагогика. Инициативата на съорганизаторите в лицето на издателство „Изкуства“, списание „Образование и технологии“, колеги на доц. Димитров и неговата съпруга г-жа Камелия Димитрова заслужава дълбоко уважение защото е спонтанна и свидетелства, че може без официални, партийни или правителствени решения и покровителство една професионална колегия да отдава признание и да гради история. А към *нагласата за признание* към различното-и-стойностното и това *чувство за история*, които така ни липсват днес, ни води творчеството на доц. Димитров-Мастера!

Мисля, че за всички присъстващи тук, срещата е не просто финал на един конкурс, а нещо като дан към един творец в предучилищната педагогика, който успя да се наложи с дълбочината на идеите си, с уменията да ги излага убедително и настойчиво и да ги

защитава, дори тогава, когато не му носеха житейски удобства и го оставяха в професионална самота. И ако в науката се говори за школи, днес това не е ли среща на привърженици на идеи от ранга на школа?

Присъствам тук като преподавател и декан на Факултета по педагогика при ЮЗУ „Неофит Рилски“, в който Мастера извървя професионалния си път – с достойнство и творчески. Бих желал от името на професионалната колегия на факултета и от свое име да засвидетелствам нашето признание и уважение към творчеството на доц. Димитров-Мастера, а на сподвижниците на идеите му да пожелаем сили и професионални успехи, да ги утвърждават като школа в предучилищната ни педагогика и предизвикателство за изкушените от нея!

Доц. д-р Траян Попкочев
Декан на Факултет по педагогика
3 ноември 2017 година